

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν τοῦ Διαδόχου τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ προηγουμένῃ σελ. θὰ ἱκανοποιήσῃ βεβαίως τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν ἰδέαν τῆς φυσιογνωμίας, ἣτις μέλλει νὰ διευθύνῃ τὰς τύχας γείτονος, ἀλλ' οὐχὶ τόσῳ συμπαθοῦς παρὰ τῷ ἐλληνικῷ λαῷ κράτους.

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ ἄγει μόλις τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἰσχνὸς καὶ βραχύσωμος, φαίνεται μᾶλλον ἐν τῇ ἀνατροφῇ ἣν ἔλαβε, ὅτι παρημέλησε τὴν σωματικὴν ὑγείαν ἀποβλέψας πλεῖστον εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐν ταύτῃ εἶνε βέβαιον ὅτι οὐδενὸς τῶν Διαδόχων καθυστερεῖ.

Αἱ ὑπερβολικαὶ πνευματικαὶ καταπονήσεις ἐν κρίσει μὲν στιγμῇ σωματικῆς ἀναπτύξεως ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ὑγείας του σοβαρῶς, οἱ δὲ κορυφαῖοι ἱατροὶ τῆς Ἰταλίας συνεδούλευσαν τῷ νεκρῷ πρίγκηπι μακρὰ ταξείδια. Ἡ πρώτη χώρα ἣν ἐπεθύμησε νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ πρίγκηψ ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλάς.

Ἀφικόμενος ἐνταῦθα κατέλυσε εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν καὶ ἐπεσκέφθη τὰς ἀρχαιοτάτας, τὸ Βουλευτήριον καὶ ἄλλα τῆς πρωτεύουσας ἡμῶν ἀξιοθέατα μέρη. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ δὲν ἔχει οὔτε τὴν ζωηρὰν ἑκφράσιν τοῦ πάππου αὐτοῦ οὔτε τὴν ἀγαθότητα τοῦ πατρὸς του, ἐὰν δὲ πιστεύσωμεν εἰς τὸν «Φιγγαρὸν» ἀσχαλεῖται εἰς συλλογὴν νομισμάτων καὶ ἀρχαίων ὀπλων, δὲν ἐνδιαφέρεται δὲ πῶς διὰ τὸ ὥρατον φύλον.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ καιρὸς καὶ ἡ πολιτικὴ ἐφάνησαν σύμφωνοι καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Παγετὸς δριμύς ἐπεκράτει εἰς ἀμφοτέρω. Τὸ θερμόμετρον κατήλθεν εἰς τὸ μηδὲν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπίσης τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐργασιῶν μετὰ τοὺς λόγους τῶν ἐπιφανῶν οἰκονομολόγων τῆς ἀριστερᾶς ἦτο μηδὲν.

Ἡχὼ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Καραπάνου.

Ὁ βουλευτὴς Ἀρτῆς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πρωθυπουργόν : «Πέντε ἑκατομμύρια ! ποῦ τὰ ἔχεις ; ... εἰς τὸ Ταμεῖον ;

Εἰς ἐκ τῶν θεωρείων : «Εἰς τὸ Ταμεῖον ; Pas si bête ! ὕστερα ἀπὸ τὰ φοβερά κατωρθώματα τῶν ταμιῶν ! ...

Ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων, ἐνῷ ἡγόρευεν ὁ ἐξ Ἀργολίδος βουλευτὴς κ. Γεωργαντᾶς καὶ ἐζήτην νὰ χυθῇ φῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ στρατοῦ, τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς ἐσβέσθη.

Καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ διαφορὰ, ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ κ. Γεωργαντᾶ καὶ τοῦ... Δημιουργοῦ !

Καὶ ὅμως ὁ κ. Γεωργαντᾶς ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀγορεύων καὶ ἄνευ φωτός, παρετήρησε κῆποιος.

Θὰ ἤρκουν νὰ φωτίσωσι τὸ βουλευτήριον οἱ ... μαργαρίται του.

Μεγάλῃ μεταρρύθμισις εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ! Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ μονὰ τὰ εἰκοσάλεπτα γραμματόσημα ἐγείναν ὁδοντοτά. Ὡστε ἡ ταχυδρομικὴ μας πρόοδος δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ὁδοντοφυΐας.

Ἡχὼ

ΟΙ ΡΗΤΟΡΕΣ ΜΑΣ

Ἀγαπητέ μοι ἀναγνώστα,

Καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ἀνκμφιδόλως ἐβαρύνθημεν τὴν «Ἡχὴ τῆς Τήνου», τὸν «Φανὸν» καὶ τὸν «Ἀχελῷον». Ἐν ταύτῃ περιπτώσει ἀγνοῶ τί πράττεις σὺ, ἐγὼ ὅμως ἀσχολοῦμαι εἰς τὸ ἔργον μου, λαμβάνω δηλαδὴ τὸν σάκκον μου καὶ συλλέγω ράκη. Ἐξαιρετικῶς ἀπεφάσισα νὰ μὴ μεταβῶ εἰς τὴν Βάθειαν καὶ ἔλαβον ἄλλην ὁδόν, ἣτις μὲ ἔφερεν εἰς τὸ Βουλευτήριον. Μὴ παραξενεύεσαι λοιπὸν διατὶ γράφω σήμερον : «Οἱ ρήτορες μας» ἀντὶ νὰ γράψω : «Ὁ τύπος μας».

Σὲ βεβαιῶ εἰς τὰ ἱερὰ κειμήλια τὰ ὅποια περισυλλέγω ὅτι δὲν μετεμελήθην διὰ τὴν νέαν ὁδόν, καθ' ὅσον ὁ ἀμητὸς ἢ μᾶλλον ὁ ἐμετὸς δὲν ἦτο ὀλίγος. Εἶχον τὸ δυστύχημα νὰ ὁδηγηθῶ εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, ἢ διὰ νὰ ἦμαι εἰλικρινέστερος, εἰς τὴν θεωρεῖον τὸ ὅποιον ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ καὶ διὰ νηπιαγωγεῖον. Καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν εἶχον παρακαθημένους παῖδας οὐχὶ ἡλικίας ἀνωτέρας τῶν δέκα ἐτῶν. Ἐσκέφθην δικαίως, νομίζω, ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη αἰτία ποῦ παιδιαρίζουν οὐχὶ σπανίως μερικοὶ συναδελφοί... δημοσιογράφοι.

Ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα εἰς ρήτωρ.

Σιωπὴ, διότι πρόκειται νὰ ἡμιλήσῃ περὶ σπουδαίου ζητήματος. Ὅλοι προσέχουσι.

— «Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργόν τῶν στρατιωτικῶν νὰ μὲ πληροφορήσῃ πόσοι εἶνε οἱ ἐπιβήτορες ἵπποι.»